

BHMagazino

17 ΜΑΪΟΥ 2009 | Τ. 448

12

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΤΩΝ ΣΤΕΝΑΓΜΩΝ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ
ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΨΗΦΙΑΚΑ ΟΝΕΙΡΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΠΛΑΝΗΣ ΠΟΡΤΑΣ
ΚΥΝΗΓΟΥΝ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΜΕ ΤΗ MICROSOFT

ΕΛΛΑΔΑ ΕΧΕΙΣ ΤΑΛΕΝΤΟ

Η ΝΙΑ ΒΑΡΝΤΑΛΟΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ
ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
ΚΑΙ ΜΑΣ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑ

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Είναι κάτασπροι, παρ' ότι ανήκουν στη μαύρη φυλή. Πέρα από τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν οι **αλμπίνοι** λόγω της έλλειψης μελανίνης, τα τελευταία χρόνια έχει στηθεί εις βάρος τους και ένα μακάβριο χρηματιστήριο: στην παράνομη αγορά μαγικών φυλαχτών της Τανζανίας ένα κομμάτι από το χέρι ή το πόδι τους πουλιέται από πέντε ως είκοσι χιλιάδες δολάρια. Και είναι αρκετοί αυτοί που δεν έχουν πρόβλημα να τους το αποσπάσουν...

Άπό τον Γιώργο Ξεπαπαδάκο, φωτογραφίες: Μάρω Κουρή.

Ιλαιότερα, δύο ήταν τα βασάνα που τους ταλαιπωρούσαν: ο ολέθριος για το δέρμα τους αφρικανικός ήλιος και το στίγμα της διαφορετικότητας. Τώρα προστέθηκε και ένα τρίτο. Η σατανική δοξασία ότι τα μέλη του σώματός τους, ταριχειμένα και διαβασημένα από μάγους, φέρνουν τύχη. Κάποιοι που πήραν στα σοβαρά τις νοσηρές αυτές δεισιδαιμονίες άρχισαν να κυνηγούν τους αλμπίνους (από το λατινικό *albus*=λευκό) και να τους σφάζουν εν ψυχρώ. Από τον Δεκέμβριο του 2006 ως σήμερα 56 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους και εκατοντάδες άλλοι έχουν ακρωτηριαστεί.

Οι αλμπίνοι της μαύρης φυλής έχουν κατάλευκο δέρμα, παρ' ότι δεν μεσολάβησε ποτέ στην κληρονομικότητά τους λευκός πρόγονος. Από ένα σφάλμα στο DNA τους δεν παράγουν καθόλου το ένζυμο της μελανίνης. Έτσι υποφέρουν από χρόνιες δερματοπάθειες, που αργά ή γρήγορα καταλήγουν σε καρκίνο.

«Λευκοπαθικοί» είναι ο ιατρικός όρος για τους αλμπίνους. Ο ήλιος τούς καίει, η όραση τους εγκαταλείπει και κάποιοι θησαυρίζουν ακρωτηριάζοντάς τους. Στην Τανζανία του 21ου αιώνα προσπαθούν να επιβιώσουν πάνω από 170.000 αλμπίνοι.

Η Ζιάντα Αλι Νοέμπου διδάσκει αγγλική φιλολογία σε γυμνάσιο του Νταρ. Είναι γενική γραμματέας της Τανζανικής Ομοσπονδίας Αλμπίνων και μας αποκάλυψε ότι «ένα λευκοπαθικό βρέφος ήταν ανέκαθεν ανεπιθύμητο. Το αντιμετώπιζαν ως κακό οϊωνό και ο θάνατός του, πρόωρος ή εκούσιος, απάλλαζε την οικογένεια από το κοινωνικό στίγμα. Και καθώς η ταφή γινόταν αθόρυβα και χωρίς καλεσμένους, επικράτησε η δοξασία ότι ερχόμαστε από το πουθενά και ότι ξαναπάμε στο πουθενά χωρίς να πεθαίνουμε. Γι' αυτό μας αποκαλούν "ζέρου ζέρου", που θα πει στοιχειό».

Ο 42χρονος Ερνεστ Κιμάγια είναι πρόεδρος του συντονιστικού οργάνου για όλες τις ενώσεις αλμπίνων της Τανζανίας, οι οποίες αριθμούν μόνο 4.080 εγγεγραμμένα μέλη. «Η άγνοια, ο αναλφαβητισμός και η έλλειψη πρόσβασης στα μέσα επικοινωνίας είναι οι λόγοι που κρατούν τους αλμπίνους μακριά από τις οργανώσεις μας».

Κέισα είναι το καλλιτεχνικό όνομα της 22χρονης αλμπίνας Χαντίτζα Σαμπάν. Είναι διάσημη στην πατρίδα της τραγουδώντας *bongo flavo*, την αφρικανική εκδοχή του R&B. «Πάρτε αποφάσεις και πρωτοβουλίες. Αφήστε τις απήδες και κάντε κάτι τώρα!»:

τους στίχους αυτούς από το δεύτερο επιτυχημένο άλμπουμ της αφιέρωσε στο τανζανικό κοινοβούλιο. Τη συναντήσαμε στο κολέγιο Λόριετ και μας εκμυστηρεύτηκε ότι φοβάται να περιοδεύσει στα βόρεια της χώρας: «Πρόσφατα, ένας ατζέντης από τη Μουάντζα ήταν πολύ πειστικός και για να τον αποθαρρύνω του ζήτησα τα διπλά. Με ξάφνιασε που δέχτηκε, οπότε του λέω: "Φίλε, άσ' το καλύτερα. Δεν πατάω στα μέρη σας γιατί εκεί πάνω μας σφάζετε"».

Η Αλ Σάιμα Κουεγκίρι πολιτεύτηκε στις εκλογές του 2005 με το κυβερνών κόμμα C.C.M. Τον Απρίλιο του 2008 ο πρόεδρος

2

1 Εξω από το γραφείο της Τανζανικής Ομοσπονδίας Αλμπίνων στο νοσοκομείο της οδού Οσιαν, ο τετράχρονος Σαχίντι μαζί με τη μητέρα του, η οποία κουβαλάει τον μικρό του αδελφό, περιμένουν για το καθιερωμένο τσεκάπ του. 2 Η τραγουδίστρια Κέισα, κατά κόσμον Χαντίτζα Σαμπάν, τραγουδάει, μεταξύ άλλων, και για τα δικαιώματα των αλμπίνων. 3 Στο ιδιωτικό σχολείο Σεντ Μέρι η 11χρονη Μπιμπιάνα παίζει με τις φίλες της. Πριν από περίπου έναν χρόνο ακρωτηριάστηκε από αγνώστους μέσα στο σπίτι των θείων της.

3

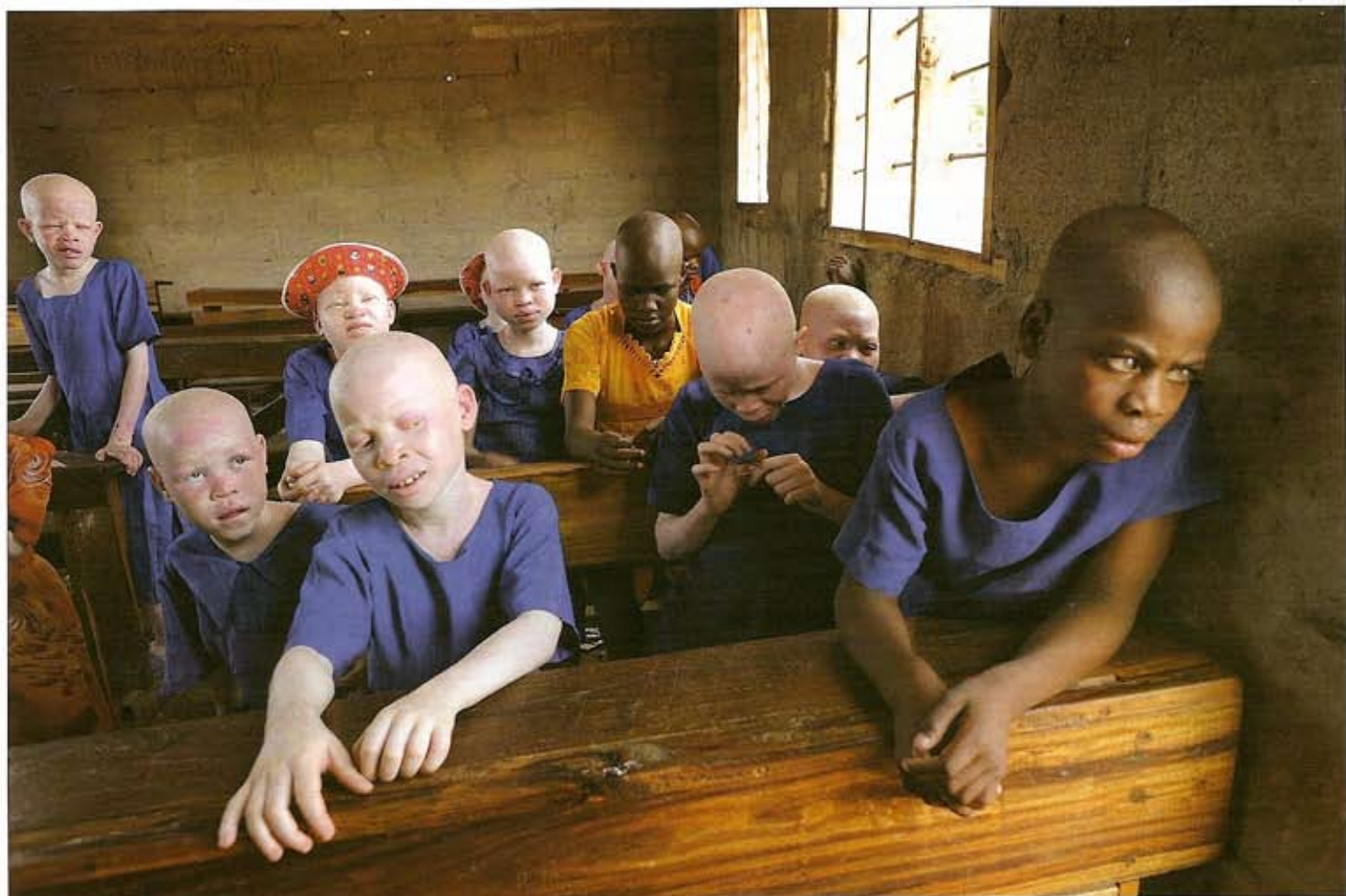
της χώρας Τζακία Κικουέτε τη διόρισε βουλευτή επικρατείας. Τα λόγια της σοκάρουν. «Ατομα που επιθυμούν παθολογικά να πλουτίσουν νομίζουν ότι σκοτώνοντάς μας θα κόψουν δρόμο. Είναι ψαράδες των λιμνών και χρυσοθήρες. Ως και εξάχρονα παιδιά ζητούν από τους μάγους φυλαχτά από δέρμα αλμπίνου. Το κακό άρχισε από τις φυλές του Βορρά» τόνισε η βουλευτής, και όταν ρωτήσαμε αν εννοούσε τους Μασάι χαμογέλασε ειρωνικά: «Οι αγαπητοί στους τουρίστες Μασάι δεν έχουν κανέναν αλμπίνο ανάμεσά τους για τον ίδιο λόγο που δεν έχουν εκ γενετής ανάπηρους. Τους σκοτώνουν αμέσως, όπως

«Ένα λευκοπαθικό βρέφος ήταν ανέκαθεν ανεπιθύμητο. Το αντιμετώπιζαν ως κακό οινόν και ο θάνατός του, πρόωρος ή εκούσιος, απάλλαξε την οικογένεια από το κοινωνικό στίγμα»

σκοτώνουν κάθε βρέφος με ειδικές ανάγκες. Τα περισσότερα εγκλήματα όμως έχουν συμβεί στις περιοχές μιας άλλης φυλής, των Σουκούμα».

Ο 35χρονος Μουσά Σαλίμ Τεπέκα είναι μεταφραστής. Έχει το δυσάρεστο προνόμιο να ζει στην περιφέρεια της Μουάντζα, όπου ως σήμερα έχουν κατακρεουργηθεί 26 αλμπίνοι. Το μακάβριο αυτό ρεκόρ το απέδωσε σε δύο κοινωνικοοικονομικά φαινόμενα. Το πρώτο έχει να κάνει με τη μείωση της ιχθυοπανίδας στη λίμνη Βικτόρια. Το δεύτερο αφορά το κλείσιμο των μεγάλων μεταλλείων χρυσού και τη σταδιακή αντικατάστασή τους >>

Η τελευταία κατοικία της αθώας αλμπίνας βρίσκεται μέσα στην καλύβα, κάτω από το κρεβάτι του παππού της, για να γλιτώσει τη σύληση...

από ιδιώτες χρυσοθήρες. «Οι ψαράδες, αγωνιώντας για το μέλλον τους, παρασύρονται πιο εύκολα σε πλάνες καλλιεργούμενες από επιτήδειους που υπόσχονται να τους κάνουν πλούσιους με μαγανιές. Το ίδιο ευάλωτοι είναι και όσοι σκάβουν για χρυσό. Θρύλοι, προλήψεις και ανόπτες δοξασίες βρίσκουν πρόσφορο έδαφος στην ψυχολογία τους, με επακόλουθο να θεωρούνται ιδανικοί πελάτες για τους μάγους» ισχυρίζεται ο Μούσα.

Οι Σουκούμα ζουν 700 χλμ. βορειοανατολικά του Νταρ Ες Σαλάμ, στη νότια όχθη της Βικτόριας, που είναι η μεγαλύτερη λίμνη της Αφρικής. Επισκεφθήκαμε ένα χωριό χρυσοθήρων κοντά στην πόλη Γκέιτα, το Μγκούσου, και το ψαροχώρι Ιγκόμπε, 15 χλμ. νοτιοδυτικά της Μουάντζα. Και στις δύο περιπτώσεις οι άνθρωποι που συναντήσαμε εκεί μας είπαν ότι δεν έχουν καμία σχέση με τα εγκλήματα, ενώ δεν δίστασαν να ενοχο-

ποιήσουν τους ταξικούς τους αντιπάλους. Οι χρυσοθήρες τους βιομήχανους των μεγάλων μεταλλείων και οι ψαράδες τους ιδιοκτήτες στολισκών με ανεμότρατες.

Η οικογένεια Ρικέλε ζει εδώ και έναν χρόνο σε μια καλύβα στο Μπουραχάτι, έναν οικισμό 12 χλμ. δυτικά του Νταρ Ες Σαλάμ. Με τέσσερις αλμπίνους στη σύνθεσή της, τον τυφλό Σαϊντί, τη Ζία-Ζαχάου και τους ανήλικους Αρι και Σαρούμ, αναγκάστηκε δύο φορές ως τώρα να αλλάξει κατοικία όταν άγνωστοι άρχισαν να τους παρακολουθούν. Το τρίτο τους σπιτικό με την ετοιμόρροπη οροφή είναι και το χειρότερο. Ο αρχηγός της οικογένειας, Ταμίμ, εγχειρίστηκε πρόσφατα και τώρα στηρίζονται στην ευσπλαχνία των καινούργιων γειτόνων τους. Δεν έχουν πλεκτρισμό,

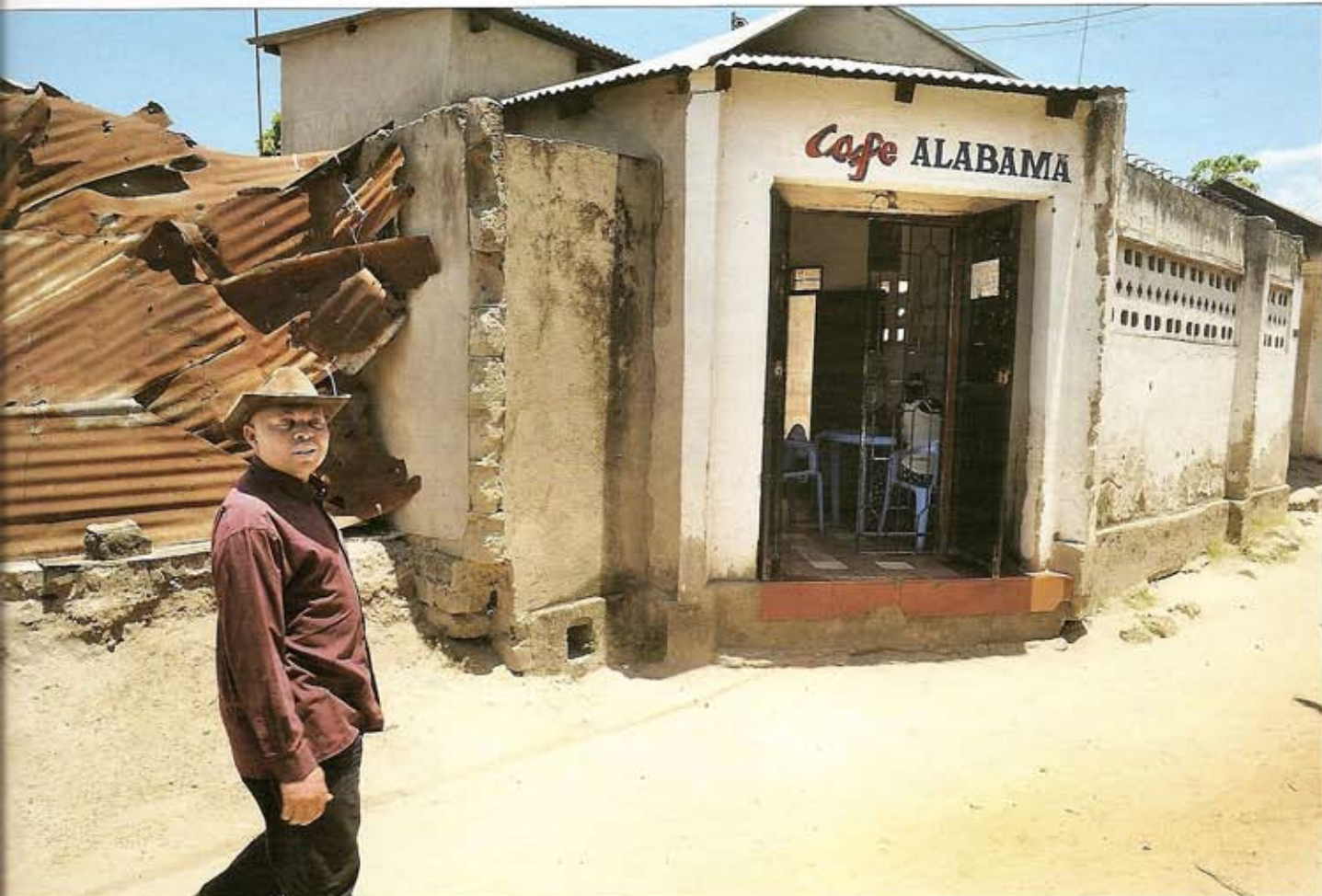
νερό ούτε γάλα για τα παιδιά. Στίζονται με φρούτα και χόρτα του δάσους.

Στο χωριό Μάνγκου της λίμνης Βικτόρια, 750 χλμ. βορειοανατολικά του Νταρ, βρήκαμε το σπίτι του Μάικλ και του Πασκάλ Μασίμπα, αλλά δεν βρήκαμε τους ίδιους. «Έχουν μια κρυψώνα στο κοντινό δάσος όπου κοιμούνται» μας είπε η θετή τους μητέρα Τερεσία Αϊσάκ. «Ο κ. Ντούλι, εργοδότης του Μάικλ, του χρωστούσε αρκετούς μισθούς. Κάποια ξημερώματα ήρθε εδώ και τον φώναζε να βγει για να τον ξοφλήσει. Ο Μάικλ δεν εμφανίστηκε. Την άλλη ημέρα οι γείτονες μας είπαν ότι ήταν και άλλοι άνδρες μαζί και κρατούσαν όλοι χασαπομάχαιρα». Ο Μάικλ κατήγγειλε το αφεντικό του για τα χρωστούμενα και για την ύποπτη επίσκεψη στο σπίτι του. Ωστόσο η εκδίκαση της υπόθεσης μάθαμε ότι κωλυσιεργεί.

Το βράδυ της 20ής Φεβρουαρίου 2008

5
4 Τυφλοί και λευκοπαθητικοί μαθητές στο ειδικό σχολείο του Μπίντο. **5** Ο Ερνεστ Κιμάγια, πρόεδρος της Τανζανικής Ομοσπονδίας Αλμπίνων. Τα τέσσερα παιδιά του δεν είναι λευκοπαθητικά. **6** Ο Μοχάμεντ Χάντζι, επικεφαλής της Ομοσπονδίας Αλμπίνων του Νταρ Ες Σαλάμ: στην πόλη ζουν 654 αλμπίνοι, αρκετοί εκ των οποίων μετακόμισαν εκεί αφότου ξεκίνησαν οι επιθέσεις.

στο Νιμικόμα Μπομάνι, ένα άλλο χωριό των Σουκούμα, έξω από τη Μουάντζα, η Μαρία κοιμόταν μαζί με τις έγχρωμες αδελφές της Μίντι και Ταμπάσα στο ένα δωμάτιο. Στο άλλο κοιμόταν ο παππούς με τον μικρό Μανάσι, τον δεύτερο λευκοπαθητικό της οικογένειας Μασάλα. «Με ξύπνησε το κλάμα των κοριτσιών. Είχαν προλάβει να κόψουν τον λαιμό της Μαρίας, να διαμελίσουν τα πόδια της και να εξαφανιστούν» θυμάται ο 76χρονος Μαμπούλα Φίμπο, δείχνοντάς μας βουρκωμένους τον τάφο της οκτάχρονης εγγονής του. Ούτε πέτρα ούτε όνομα. Η τελευταία κατοικία της αθώας αλμπίνας βρίσκεται μέσα στην καλύβα, κάτω από το κρεβάτι του παππού της, για να γλιτώσει τη σύλληψη...

Το χωριό Μπουλιόνγκα απέχει 8 χλμ. από τη Σεγκερέμα, μια πολίχνη στον υπό κατασκευή οδικό άξονα Μουάντζα - Γκέτα. Τον Φεβρουάριο του 2009 πέντε μασοκοφόροι εισέβαλαν

στην καλύβα όπου κοιμούνταν τρεις αλμπίνες μαζί με τα μικρότερα έγχρωμα αδέρφια και ξαδέλφια τους. Διάλεξαν μία. Τη 14χρονη Γιουνίς. Την έβαλαν κάτω και της έκοψαν χέρια και πόδια. Το άτυχο κορίτσι πέθανε από ακατάσχετη αιμορραγία. Από τότε που έγινε το κακό οι συγχωριανοί του περιφρουρούν με βάρδιες το φτωχικό των Λουγκούισα, σε περίπτωση που ξαναγυρίσουν οι σύγχρονοι συνεχιστές του Προκρούστη.

Το Σεντ Μέρι είναι ένα πρότυπο ιδιωτικό σχολείο στα περίχωρα της Μουάντζα, στο οποίο φοιτούν 800 τακτικοί και 600 οικότροφοι μαθητές. Ανάμεσά τους βρίσκονται και δύο αλμπίνες. Η εννιάχρονη Τίντι και η εντεκάχρονη Μπιμπιάνα, τις οποίες έχει υιοθετήσει η βουλευτίνα Αλ Σάιμα Κουεγκίρ αναλαμβάνοντας και τα διδασκτρα. Η Τίντι και η Μπιμπιάνα είναι ορφανές. Εμεναν με τους θείους τους στο Μόσι, στους πρόποδες του Κιλιμάντζα-

ρο. Τον Ιανουάριο του 2008 μια συμμορία ενόπλων εισέβαλε στο σπίτι τους και αφού ακινητοποιήσαν τους πάντες έκοψαν με μπαλτά το δεξί πόδι της Μπιμπιάνα. Ευτυχώς οι συγγενείς της τη μετέφεραν εγκαίρως στο νοσοκομείο. Τώρα η Μπιμπιάνα φορά τεχνητό μέλος, αλλά καθώς βρίσκεται στην εφηβεία έχει πάψει από καιρό να της κάνει και κουτσαίνει.

Το Μπίντο, ένα οικοτροφείο ανηλικών 45 χλμ. νοτιοανατολικά της Μουάντζα, θύμιζε στρατόπεδο συγκέντρωσης, όχι τόσο για τις συνθήκες διαβίωσης όσο για τα συρματοπλέγματα που το περιβάλλουν. Φιλοξενεί 40 τυφλούς και 95 λευκοπαθητικούς μαθητές. Άλλη μία πρωτοτυπία που έχει το Μπίντο Πράιμερι είναι ότι οι δάσκαλοι και οι καθαριστριες είναι λιγότεροι από τους φρουρούς, μυστικούς και φανερούς, που περιπολούν νυχθημερόν ολόγυρά του... ●